

Rezultati rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje razvoja scenarija na področju slovenskega celovečernega igranega, dokumentarnega ter animiranega filma ne glede na dolžino trajanja za leto 2017 (Ul. 23/17 z dne 5.5.2017)

Okvirna vrednost razpisanih sredstev, namenjena za ta javni razpis, je bila 40.000 EUR.

Na javni razpis je prispelo 31 ustreznih vlog, od tega 24 igranih, 6 dokumentarnih in 1 animiran projekt.

V sofinanciranje so bili sprejeti naslednji projekti:

PRIJAVITELJ	PROJEKT	SCENARIST	ZVRST	ZNESEK SOFINANCIRANJA v €
Arsmedia d.o.o.	Jugoslavija, moja dežela	Goran Vojnović, Aleksandar Popovski	I	6000
EnaBanda	Nedeljsko kosilo	Urban Zorko, Nina Cijan	D	6000
Nora Productio Group d.o.o.	Kamermanijak	Miha Hočevar	I	6000
Nebojša Pop-Tasič	Memento vivere	Nebojša Pop-Tasič	I	4000
Zavod Kineki	NK Svoboda	Boris Petkovič, Žiga Gombač	I	4000
AVI film, zavod za kulturne dejavnosti	Na avtocesti	Jurij Gruden	I	4000
Zavod strup produkcija	Kurentova luna	Tomaž Gorkič	I	4000
KSZ Sagar	Pušča	Miha Mohorič, Tina Glavič Novak	D	6000

Strokovno programska komisija v sestavi: Žanina Mirčevska, Ida Weiss in Jaroslav Skrušny, je v obrazložitvi za projekte, ki jih je predlagala v sofinanciranje, zapisala naslednje:

Jugoslavija, moja dežela

Scenarij temelji na uspešnem istoimenskem romanu in dokaj zvesto sledi razvoju mitske zgodbe o sodobnem Telemahu, ki išče očeta Odiseja, ki so ga vojne posrkale vase in ga odpeljale v neznane tuje svetove. To je zgodba o sinu, ki se mora soočiti s strašljivo resnico o lastnem očetu, vojnem zločincu, zgodba o mladem fantu, ki iskanje po temnem labirintu družinske zgodovine plača z izgubo svoje sedanjosti, in hkrati zgodba o državi, ki je zaradi nepremostljivih zgodovinskih, kulturnih, etničnih, verskih, razvojnih, političnih in gospodarskih razlik razpadla v krvavi vojni in s svojim razpadom v brezno potegnila tudi generacije sinov in vnukov udeležencev vojnih spopadov.

Treatment kaže na solidno dramaturško zasnovo z jasno prepoznavno osnovno fabulativno nitjo, žanrsko napetostjo in suspensom, z jasno profiliranimi nosilnimi liki in odnosi med njimi.

Ocena scenaristov je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorjev, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Nedeljsko kosilo

Dokumentarec raziskuje enega najzanimivejših socialno kulturnih fenomenov družinskega življenja v prostoru srednje Evrope, ki ima svoje korenine v času porajanja meščanstva kot prevladujočega družbenega razreda, svoje v precejšnji meri spremenjene in modificirane oblike in odvode pa podaljšuje še v naš čas. Gre za formo »nedeljskega kosila«, ko se družina, kot pri nekakšnem laičnem obredu, vsakič na novo konstituira in vzpostavi kot temeljni socializacijski vzorec družbenega prebivanja. Tradicija družinskega kosila, ki se odvija po ustaljenem protokolu in skrbno negovanih pravilih, ki hkrati tudi določajo in potrjujejo mesto in vlogo vsakega družinskega člana posebej, se je vzpostavila v času, ko je bila meščanska družina s svojimi pravili in protokoli skrajno zavezujoča za vsakega družinskega člana, ta formula posvečene skupnosti pa se je vsakič znova potrjevala z obredom nedeljskega kosila. Film skuša analizirati, kakšne modifikacije, premene in stranske rokave je kanonizirana forma doživela v sodobnem času razbrzdane individualizacije in popuščanja vsakršnih družbenih – tudi družinskih – vezi, kaj se godi z obredom konsekracije družine kot jedra za samovzpostavitev vsakega posameznika v našem času, ko se pojavljajo vsakršna odstopanja in deviacije od standardne podobe družine, kaj se zgodi z družinsko prehranjevalno dinamiko in tradicijo, ko v družino poseže bolezen, menjava spola, sprememba prehranjevalnih navad, ko vanjo vstopi neobičajni, nestandardni osebek, ko se navidezna idila sprevrže v spopad idej, nazorov, navad, značajev, temperamentov, ko se razkrije vse tisto prikrito in zamolčano v krogu družine...

Izjemno intrigantna téma, zastavljena studiozno in postavljena v relevanten družbeno antropološki in kulturni kontekst.

Ocena scenaristov je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorjev, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Poslano idejo za dokumentarni film komisija predlaga za nadaljnji razvoj scenarija.

Kameramanjak

Od prejšnje (neuspele) vloge za razvoj scenarija pod tem naslovom je ostal samo kratek prolog za novo zgodbo: Igor, režiser zabavnega plesnega filma o mladih, obupa nad ceneniimi komercialnimi zahtevami producenta in zapusti snemanje. Čez čas se v družbi nove sodelavke Marte, prav tako navdušene cineastke, ki jo je pridobil s svojimi kratkimi klipi z napotki o snemanju filmov na spletu, loti čisto nove in drugačne teme: filmsko želita obdelati zgodbo sosedovega desetletnega dečka Pietra, sina nepopravljive narkomanke in luškega delavca, Italijana, ki se je smrtno ponesrečil pri delu v luki. Lotila sta se vroče, družbeno relevantne teme o izkoriščanju delavcev in o malomarnem delu socialnih služb, zato seveda na vsakem koraku zadevata ob ovire in nasprotovanja. Nazadnje jima sicer ne uspe rešiti Pietra iz rok socialne službe in zasvojenega matere, vendar pa uspeta dokončati film s pretresljivo Pietrovo zgodbo; filma jima sicer nobena TV postaja noče prikazati, zato pa na spletu raste veliko zanimanje zanj med mladimi.

Zgodba o delanju filma, o moči in nemoči filmske slike, o odgovornosti filmske slike do njenega socialnega konteksta, o tem, kako fikcija soustvarja realnost. Dovolj intriganten zastavek za prodoren in družbeno kritičen mladinski film. Tokrat je avtor dopolnil zgodbo oziroma izbral bolj prepričljiv potek dramskega dejanja. Posebej zanimivo sta predstavljeni interakcija in vloga filma v realnem življenju in obratno, vpliv realnosti na film. Avtor ponuja zanimive smernice scenarija, ki pa se morajo vsekakor podrobneje razviti. Pozitiven premik je predvsem v tem, da je zgodbi odprl nove dimenzije, ki odpirajo možnost, da predstavi, poleg individualne zgodbo o filmarju, tudi širši družbeni kontekst. Komisija meni, da gre v izhodišču za perspektiven material, ki bi ga bilo mogoče razviti v zanimivo in plodno scenaristično podlago.

Ocena scenarista je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorja, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Memento vivere

Scenarij za film Memento vivere je svojevrstna absurdna komedija, ki se poigrava z nekaterimi temeljnimi življenjskimi vprašanji in jih na duhovit način sprevača v nasprotja tega, kar velja za splošno sprejeto resnico: trgovina z mrtvimi omogoča preživetje živim, klavca skoraj zakolje prašič, župnik pridiga v prazni cerkvi, nekdanji narkoman si še vedno skrivaj zvija jointe. Edina trajna gotovost v življenju je pravzaprav smrt, o čemer govori stranska zgodba, ki se kot podton oglašča iz

sedanjega dogajanja filma. Zgodba o drvarici Uršuli, ki je pred stoletjem in pol med potjo skozi gozd, ko je nesla hrano možu drvarju, spodrsnila, padla, se udarila v glavo in zmrznila v snegu, ki je začel na lepem naletavati. Izkušeni gostilničar, lokalni modrijan, ki se je prišel v to vaško zakotje umaknit pred življenjem, prebira le še sto let stare časopise, saj ve, da ni ničesar novega pod soncem. Nekaj »čehovljanskega« je v tej malce otožni, malce smešni pripovedi o majhnih nepomembnih ljudeh, ki so se zataknili v hribovski vasi bogu za hrbtom, kjer se sleherni trenutek srečujejo s svojo majhnostjo, ranljivostjo in minljivostjo, a so hkrati obsojeni, da v tej dvoumni, začasni poziciji tudi vztrajajo in jo živijo.

Predlagan projekt je tematsko izviren in univerzalen. Struktura zgodbe nakazuje na nekoliko mozaični princip pripovedovanja, ki veliko stavi na atmosfero odročnih krajev, vendar komisija vseeno pogrša nekoliko več suspenza in izdelan dramaturški lok, ki ga je moč razviti predvsem skozi bolj jasno definiran osrednji lik. Ta trenutno ni povsem jasen, čeprav avtor v sinopsisu kot glavni (ali boljše osrednji) lik izpostavi zdravnika.

Komisija ocenjuje, da bi bil lahko projekt s skrbno izbiro režiserja, privlačen tako za domači kot mednarodni prostor.

Ocena scenarista je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorja, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

NK Svoboda

Scenarij za mladinski film z aktualno družbeno problematiko migrantov in prevladujočega slovenskega odnosa do njih. Zgodba si za dramaturško izhodišče jemlje prijateljstvo dveh mladih fantov – sirskega begunca Sabija in tukajšnjega osnovnošolca Aneja – zraslo iz Sabijeve nesebične geste, ko je iz morja rešil utapljaljočega se Aneja. Fanta poleg istih let družiti tudi velika ljubezen do nogometa in ta, ljubezen do nogometa namreč – po vsakršnih bridkih preizkušnjah begunske poti od Grčije, prek Makedonije, Srbije, Hrvaške do Slovenije – na koncu omogoči srečen razplet (mimogrede se razreši tudi trajen konflikt med Anejevima staršema).

Zanimivo izhodišče za vzgojno podučen mladinski film, komisija pa opozarja, da je zgodba preveč idealistično pravljica, da bi delovala prepričljivo in realistično, vse prenaivno se razrešujejo hudi družbeni konflikti in zapletene pravne in politične situacije; scenarij s tako občutljivo in tragično témo si ne bi smel dopustiti tako hudih poenostavljanj, pa naj skuša biti v svojem sporočilu še tako napreden in human. Prav iz odgovornosti do realnih človeških stisk mora biti zgodba izpeljana verodostojno in utemeljeno v stvarnih okoliščinah.

Kljub površnosti in premajhni poglobljenosti treatmenta pa je zgodba aktualna, dinamična, ponuja zanimive komplikacije in ustvarja napetost; v razvoju ima možnost razgrniti zanimive karakterje in na

učinkovit cineastičen način predstaviti kontradiktornost in kompleksnost sveta in časa, v katerem se dogaja osrednji dramski zaplet.

Čeprav mestoma neverjeten v svojih obratih, je predlagan treatment dobra osnova za razvoj scenarija, ki lahko raziskuje tako meje medčloveških odnosov, aktualnih družbenih in političnih vprašanj ko tudi meje filmske govorice.

Komisija visoko ocenjuje tudi njegovo privlačnost za domači in mednarodni prostor, saj meni, da je možno zgodbo nadgraditi tudi z zanimivimi in inovativnimi vizualnimi pristopi.

Ocena scenaristov je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorjev, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Na avtocesti

Predlog za celovečerni igrani film z naslovom Na avtocesti ponuja zanimivo izhodišče: absurdna situacija, v kateri se znajde severnoitalijanska družina – oče, mati in najstniška hči – ko jo tik pred vrnitvijo s počitnic v Sloveniji na cestninski postaji pred mejo ustavita nadzornika DARS in zahtevata plačilo kazni, ker avto nima obvezne avtocestne vinjete. Oče, naveličan nenehne »gnjavaže« in prisile s strani vsakršnih državnih organov in institucij, plačil davkov, pristojbin, taks, glob itd., se upre plačilu kazni. Nadzornika mu zato pobereta dokumente in ga ne spustita čez mejo. Položaj je tragikomičen: avto obtiči tik pred mejo, ne more nikamor, hkrati pa ne krši nobenih zakonov, zato mu tudi organi pregona ne morejo nič. Nastane pat situacija, družina se znajde v primežu birokratskih pravil, ne meji med dvema državama, razklana med željo po vrnitvi domov (mati in hči) in očetovo načelnostjo, da se ne bo pustil maltretirati nesmiselnim pravilom in ukazom. Ob koncu se izkaže, da je oče poslovno žrtev sodobne neoliberalistične kapitalske logike, da je v finančni krizi, da je njegov spor s cestninskimi nadzorniki pravzaprav metafora za stisko in nemoč današnjega posameznika v ostrem konkurenčnem boju po nareku profitne ekonomije in kapitalske hegemonije.

Komisija opozarja, da je največja pomanjkljivost zgodbe v prešibki poglobljenosti dramskega zapleta. Ves čas se sprašujemo, kaj je pravi motiv za očetovo vedenje. V scenariju ni podana nikakršna slutnja ali namig, kaj se pravzaprav skriva za junakovim početjem. Na koncu izvemo, da je pravi problem bankrot in da družina nima več niti svojega doma oziroma se nima kam vrniti. Kljub lucidni metaforiki sklepna komplikacija deluje bolj kot medel izhod v sili ali umetni "deus ex machina" ... Kljub temu, da je scenarij strukturiran dokaj spretno in nenehno vzdržuje napetost, pa kot celota ustvarja vtis premajhne poglobljenosti. Zgodba je absurdna, čeprav realistična in verjetna, vendar je lik protagonista, ki je glavni tvorec dramskega zapleta, prikazan površno in motivacijsko neprepičljivo artikulirano. Kljub pripombam, komisija prepozna dobro osnovo za nadaljnji razvoj scenarija.

Ocena scenarista je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorja, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Kurentova luna

Tipičen žanrski film, kriminalka po vzoru filmov, posnetih po romanih Dana Browna: v ozadju množičnih kulturnih umorov mladih neplodnih deklet se skriva tajna poganska – kurentova – ločina znotraj uradne katoliške cerkve, ki jo sestavljajo ugledne in bogate meščanske družine pod zaščito uradne cerkve. Klasičen detektivski par se loti preiskave, ki ju vodi tudi v slepe ulice, osumljenci se množijo, prav tako umori, preiskava pa ne privede nikamor, dokler... Naključja pomagajo najti ključ do rešitve zapletenega primera, ki pa je na koncu razrešen le na pol, zlo – v podobi kurenta kot simbola plodnosti in spolne razuzdanosti – ni trajno odstranjeno z obličja sveta, temna plat človeka je vselej kot senca navzoča ob njegovih svetlih straneh.

Zanimivo, profesionalno žanrsko pisanje, posrečen prenos uveljavljenega vzorca na slovenska tla in na mitološko ozadje enega naših najbolj prodajanih ljudskih običajev. Kljub pretežno pozitivni oceni predlaganega treatmenta želi komisija opozoriti na preveliko predvidljivost zgodbe z več aspektov (tako je na primer takoj jasno, da je Gorazd morilec, že v prvem prizoru, ko se pojavi). V celotni zgodbi manjka poglobitev motivacije likov in tudi osrednja misel, ki naj povezuje celoto. Celotna zgodba bi bila morda še bolj originalna in zanimiva, če bi bil "kurentov kult" še bolj v fokusu zgodbe, ne pa da je poudarek predvsem na kriminalki. Pri tem mislimo na pomen samega kulta in na njegovo kulturološko funkcijo.

Ocena scenarista je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorja, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Pušča

Sinopsis pripoveduje zgodbo o prvem (in edinem) uradno priznanem romskem prostovoljnem gasilskem društvu pri nas, v vasi Pušča v Prekmurju. Skozi zgodbe treh pripadnikov romske skupnosti, prostovoljnih gasilcev, ki prihajajo iz različnih religioznih sredin in družbenih položajev, a jih družijo nesebična pripadnost skupnemu dobremu, požrtvovalnost in predano prostovoljno delo v gasilskem društvu, se nam odpre popolnoma nov pogled na življenje romske skupnosti, osvobojen tradicionalnih predsodkov in stereotipov. Film z izjemno močnim sporočilom, saj prevladujočemu individualističnemu diskurzu postavlja nasproti duha skupnosti, prizadevanje za skupno dobro, a to idejo sporoča s kancem zdravega humorja, kar je projektu samo v prid.

Ocena scenaristov je podana na podlagi prepoznavnosti in odmevnosti opusa avtorjev, ki je razviden iz priloženih referenc v vlogi.

Projekti, ki niso prejeli podpore:

PRIJAVITELJ	PROJEKT
Arsmedia d.o.o.	Zimski vrt
Dušan Čater	La Cucaracha
Irena Svetek	Otrok
Cvinger film	Ivana
Temporama	Noben glas
Lorana Power	Abe fabe domine
Anja Bunderla	Gola zemlja
Gustav film d.o.o.	Košarkar naj bo 2
A Atalanta d.o.o.	Bum bum alarm
Staragara, zavod za kulturne dejavnosti	Tujci
Rolanda Rebek	Družinski izlet
Društvo ŠKUC	Krožišča (o iskanju tipičnega Slovenca)
Društvo ŠKUC	Obisk
Društvo Lignit Film	Koča
Showtec produkcija	Zadnja vožnja
Bojan Hrovat	Kdor ne skače ni Slovenec
Sever & Sever	Elvis išče žensko
Arcus film d.o.o.	Noč v mestu

**SLOVENSKI
FILMSKI
CENTER**
JAVNA
AGENCIJA
SLOVENIAN
FILM
CENTRE

Omnibus, ustvarjalne rešitve, Simon Hernaus s.p.	The cramps: pot v srce labirinta
Staragara, zavod za kulturne dejavnosti	Pisma gospodične A.
Kulturno društvo Grable	Ljubim te
Tramal films, Zavod za kulturne dejavnosti	Vid
Mojo film	Notranji glas